

1. Коваленко В. Проблеми капіталізації та оцінювання достатності капіталу банку / В. Коваленко, О. Крухмаль, Ж. Торяник // *Актуальні проблеми економіки*. – 2011. – № 8(122). – С.276-285.
2. Основні показники діяльності банків України на 1 вересня 2012 року // *Вісник НБУ*. – 2012. – №10. – С. 67.
3. Савлук С. Власний капітал як запобіжник втрати ліквідності банку / С. Савлук // *Банківська справа*. – 2012. – №2. – С.55-62.

Яна МАХАНЬКОВА

Київський фінансово-економічний коледж (НУДПСУ)

ЕКОНОМІЧНИЙ ЕФЕКТ ВІД ВВЕДЕННЯ ПОДАТКУ НА РОЗКІШ

Кабінет міністрів України 5 червня 2012 року зареєстрував у Верховній Раді проект закону «Про внесення змін до Податкового кодексу щодо оподаткування багатства та предметів розкоші». Метою законопроекту є досягнення соціальної справедливості та вирівнювання співвідношення доходів найбагатших та найбідніших верств населення шляхом впровадження прогресивної шкали оподаткування доходів фізичних та юридичних осіб, прогресивної системи справляння податку на додану вартість, а також запровадження податку на предмети розкоші які перебувають у власності фізичних та юридичних осіб. Даним законопроектом передбачається зменшення податкового навантаження на громадян з низьким рівнем достатку і збільшення оподаткування громадян з високим рівнем доходів.

У разі ж, якщо доходи за місяць перевищують двократний розмір мінімальної заробітної плати, застосовується прогресивна шкала: для доходів від 2 до 10 мінімальних заробітних плат - 15%, від 10 до 15 мінімальних заробітних плат - 17%, від 15 до 30 мінімальних заробітних плат - 20% та понад 30 мінімальних заробітних плат - 30%.

Також проектом пропонується використовувати подвійний розмір ставки податку (10%) до доходів передбачених пунктом 162.2 статті 162 кодексу у випадку якщо їх рівень у двісті і більше разів перевищує розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року ставка податку.

Законопроектом пропонується доповнити Податковий кодекс України розділом XVIII яким запроваджується податок на предмети розкоші. Пропонується ввести податок на наступні предмети:

- об'єкти житлової нерухомості: квартира, загальна площа якої перевищує 250 кв. метрів, житловий, дачний або садовий будинок, котедж або житловий будинок садибного типу, загальна площа якого перевищує 450 кв. метрів;
- несільськогосподарські угіддя та земельні ділянки несільськогосподарського призначення, що перебувають у власності платника податку, загальна площа яких перевищує 0,4 гектара;
- легкові автомобілі з об'ємом циліндрів двигуна понад 3698 куб. сантиметрів;
- мотоцикли з об'ємом циліндрів двигуна понад 799 куб. сантиметрів;
- судна, зареєстровані у Державному судовому реєстрі України або у Судовій книзі України, оснащені стаціонарним або підвісним двигуном (двигунами) потужністю понад 70 кВт;
- зареєстровані у Державному реєстрі цивільних повітряних суден України або у Реєстрі державних повітряних суден України літальні апарати;

Розділ встановлює перелік суб'єктів, що будуть сплачувати такий податок, базу оподаткування, ставки податку, податковий період, порядок нарахування та сплати податку, а також порядок використання доходів отриманих від податку на предмети розкоші виключно на дотацію Пенсійному фонду України на виплату пенсій, надбавок та підвищень до пенсій, призначених за пенсійними програмами.

Позитивна сторона:

- реалізація положень законопроекту після його прийняття не потребуватиме додаткових коштів з державного або місцевих бюджетів. Очікується збільшення надходжень до державного бюджету України та поживлення інвестиційної активності.

- прийняття запропонованого закону про введення прогресивної системи оподаткування та податку на предмети розкоші сприятиме реалізації в Україні принципу соціальної справедливості та стане додатковим джерелом надходжень до державного бюджету.

- соціально незахищені верстви населення отримують додаткову матеріальну підтримку за рахунок заможних людей, що сприятиме розбудові України як соціальної держави відповідно до Конституції України.

Але проект має значні системні недоліки, містить вагомні соціальні та суспільні ризики:

- не включення до об'єктів оподаткування саме предметів розкоші - виробів з дорогоцінних металів та каміння, годинників, мобільних телефонів, зброї, виробів з хутра та шкіри та інших, що є спотворенням суті податку на розкіш.

- стягнення податку з квартир площею понад 120 м². та житлових будинків - понад 250 м². Під оподаткування підпадають квартири та будинки економ-класу, які не є предметами надспоживання та придбані або збудовані останнім часом представниками середнього класу із залученням кредитів.

- запровадження податку для авто з об'ємом двигуна понад 3000 куб. см.

Тому, проаналізувавши все вищесказане, можна зробити висновок, що введення податку на розкіш як такого є доцільним для України, але сам законопроект недосконалий, і не відповідає саме поняттю «податку на розкіш» і поняттю «прогресивної шкали оподаткування», через дещо не відповідну базу оподаткування.

Віктор МЕЛЬНИК

ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ

Наталія БИЧКОВА

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

ПОДАТКОВІ ВАЖЕЛІ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ ВЛАСНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ КОРПОРАЦІЙ УКРАЇНИ

Проблема оптимізації структури власності корпоративних підприємств України, більшість з яких була утворена в процесі корпоратизації та приватизації національної економіки, набула особливої актуальності в період розгортання світової фінансово-економічної кризи 2008 р. В умовах суттєвого зниження рівня капіталізації банківської системи та підвищення ризиків політичної і економічної нестабільності дієвим засобом збереження контролю над підприємством та його грошовими потоками стало підвищення рівня концентрації власності.

Загальновідомо, що концентрація власності виступає найбільш простим механізмом усунення неефективності діяльності підприємства, яка може бути спричинена опортуністичною поведінкою менеджерів та некомпетентністю більшості дрібних акціонерів у питаннях стратегічного управління розвитком компанії. Водночас, концентрація власності призводить до появи певних витрат, а саме: наявність приватних вигід контролю (можливості мажоритарних власників щодо прийняття рішень, спрямованих на максимізацію їх добробуту) та збільшення витрат щодо залучення додаткового капіталу в наслідок зниження ліквідності акцій або скорочення можливостей диверсифікації вкладень інвесторів.

На основі *cross-section* аналізу структури власності, що була оцінена параметром частки акцій у власності найбільшого акціонера, здійсненого на вибірці 75 найбільших підприємств України, організованих у формі публічних акціонерних товариств, за даними 2010 р. була виявлена обернена залежність між концентрацією власності та показниками ефективності фінансової діяльності підприємства (рентабельністю власного капіталу, рентабельністю акціонерного капіталу, рентабельністю продажів за Cash-flow) [1, с. 105]. Зазначене може свідчити